

Bydgoszcz 20.12.2016

URZĄD MIASTA I GMINY ŁASIN
KANCELARIA OGÓLNA
WPLYNĘŁO

Data 22-12-2016 5619

Ilość załączników

Skierowanie do *FAK*

Podpis *[signature]*

Burmistrz Miasta i Gminy Łasin

Urząd Miasta i Gminy Łasin
ul. Radzyńska 2
86-320 Łasin

Status wnioskodawcy : **Podatnik**

Rodzaj wnioskodawcy : **osoba fizyczna (prowadząca działalność gospodarczą)**

Rodzaj sprawy : **podatek od nieruchomości**

Przepisy prawa będące przedmiotem interpretacji:

- Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. 2016 poz. 716) -zwana dalej „Upiol”;
- Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U z 20.05.2016 r. poz.961) - zwana dalej **Ustawą o inwestycjach**;
- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. 2016 poz. 290) - zwana dalej **Prawem budowlanym**;
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz.U. 2016 poz. 1570) - zwana dalej **Ustawą o wyrobach budowlanych**;

Opłata za wniosek: **40zł**

Sposób uiszczenia opłaty: na rachunek Miasta i Gminy Łasin nr: 33 9484 1033 2325 0350 4992 000/
w kasie Miasta i Gminy Łasin (w załączeniu dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie interpretacji indywidualnej)

WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. 2015 nr 0 poz. 613 z późniejszymi zmianami- dalej zwana **Ordynacją**) W imieniu własnym jako Wnioskodawca zwracam się z wnioskiem wydanie pisemnej indywidualnej interpretacji prawa podatkowego w zakresie przedmiotu opodatkowania i wynikającego z niego wysokości podatku od nieruchomości w roku 2017 wynikającego z tytułu eksploatacji elektrowni wiatrowych położonych: na działce [redacted] w miejscowości [redacted] oraz na działce [redacted] w miejscowości [redacted] [redacted] (zwane dalej: **Inwestycja**).

Pytanie wnioskodawcy:

Czy przepisy Ustawy o inwestycjach oraz zmiany wprowadzone do Prawa budowlanego spowodują zmiany zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości (podstawy opodatkowania), oraz jego wysokość w zakresie w/w Inwestycji (elektrownie wiatrowe położone [REDAKTED])?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy ostatnio wprowadzone zmiany do Prawa budowlanego oraz nowa Ustawa o inwestycjach, nie spowodują ani zmiany zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości (podstawy opodatkowania), ani jego wysokości dotyczącej elektrowni wiatrowych, w tym także na obowiązujący od 2017 r. wymiar podatku od w/w Inwestycji [REDAKTED]

Podatek od nieruchomości powinien więc być uiszczany w dotychczasowej wysokości.

Uzasadnienie Stanowiska Wnioskodawcy:

Uchwalone w bieżącym roku przepisy dotyczące elektrowni wiatrowych wywołały wątpliwości co do przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych. Można spotkać się z opiniami, że zmiany te spowodują od dnia 1 stycznia 2017 r. znaczne zwiększenie opodatkowania elektrowni wiatrowych. Stanowisko takie należy uznać za co najmniej wątpliwe czy nawet niesłuszne.

Źródłem poglądów o zmianie zakresu opodatkowania elektrowni wiatrowych od dnia 1 stycznia 2017 r. jest przede wszystkim uchwalenie Ustawy o inwestycjach, która weszła w życie w dniu 16 lipca 2016 r. Ustawa ta wprowadziła własną definicję elektrowni wiatrowych. Zgodnie z jej art. 2 pkt 1 elektrownia wiatrowa oznacza budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji, o której mowa w art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925). Z kolei na podstawie art. 2 pkt 2 Ustawy o inwestycjach elementy techniczne to wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Ustawa o inwestycjach wprowadziła zmiany w innych ustawach, w tym definicji budowli w Prawie budowlanym. Mianowicie wykreślono w art. 3 pkt 3 tej ustawy, w nawiasie wyrazy „elektrownie wiatrowe”, a w załączniku do Prawa budowlanego w kategorii XXIX dodano (jako rodzaj budowli), obok wolno stojących kominów i masztów, wyrazy: „elektrownie wiatrowe”.

Wymienione powyższej zmiany mogły wywoływać mylne wrażenie, że skoro dla celów Ustawy o inwestycjach „cała” elektrownia wiatrowa stanowić będzie budowlę, to przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości obejmie również urządzenia techniczne tej elektrowni, jak np. turbinę, które

dotychczas były wyłączone z opodatkowania. Zwolennicy tego poglądu powołują się na brzmienie art. 17 Ustawy o inwestycjach, zgodnie z którym od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Skoro ustawodawca wprowadził przepis przejściowy odnoszący się do opodatkowania na zasadach dotychczasowych do końca 2016 r., to najwyraźniej zakładał możliwość zmiany zasad wymiaru podatku po tej dacie. Samo przyjęcie poglądu, że na podstawie definicji zawartej w Ustawie o inwestycjach elektrownię wiatrową jako całość, wraz z jej „elementami technicznymi”, fundamentem i wieżą, można uznawać za „budowlę”, nie oznacza jeszcze, że w tym samym zakresie stanowi ona przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Przede wszystkim art. 2 Ustawy o inwestycjach przesądza jedynie o tym, że za taką „budowlę” można uznać elektrownię wiatrową jako całość dla celów Ustawy o inwestycjach, która przykładowo w art. 4 ust. 1 określa sposób liczenia odległości elektrowni wiatrowych od domów i budynków mieszkalnych. Jednak nie oznacza to też, że elektrownia wiatrowa spełnia jako „całość” (wraz z „elementami technicznymi”) kryteria uznania ją za „budowlę” w rozumieniu przepisów Upiol. Polskie prawo podatkowe kieruje się zasadą autonomii, która polega na tym, że na gruncie tego prawa do realizacji celów opodatkowania niektóre pojęcia i instytucje są uregulowane odmiennie od regulacji zawartych w przepisach innych dziedzin prawa, z których pojęcia te i instytucje się wywodzą, co oznacza, że nie jest dopuszczalne automatyczne odwołanie się do definicji zawartych w innych gałęziach prawa, jeśli nie wynika to wprost z przepisów prawa podatkowego. W konsekwencji nie ma podstaw do twierdzenia, że źródłem definicji terminu „budowla” dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest regulacja nienależąca do systemu prawa podatkowego, zwłaszcza w sytuacji, gdy ustawa podatkowa zawiera definicję legalną „budowli”. Definicja ta może mieć tylko taką treść, która została jej nadana w ustawie podatkowej - w tym przypadku w Upiol. A w ustawie tej w odniesieniu do definicji budowli, (więc i zakresu opodatkowania) jest odsyłanie wyłącznie do przepisów prawa budowlanego. Na podstawie art. 1 a ust. 1 pkt 2 Upiol budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Ustawę o inwestycjach trudno zaliczyć wprost do regulacji ze sfery prawa budowlanego tym bardziej, że nie została wymieniona w art. 2 Prawa budowlanego, obok przepisów gałęzi tego prawa (prawa geologicznego i górniczego, prawa wodnego, prawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami) jako element tego systemu. Z tych względów w kwestii opodatkowania nie może mieć znaczenia również forma tego aktu, jako ustawy (a więc równorzędna ustawie Prawo budowlane). Dodatkowo, przeciwko uznaniu Ustawy o inwestycjach za element systemu prawa budowlanego, przemawia chociażby treść cytowanego już art. 2 pkt 1 tej ustawy, definiującego elektrownię wiatrową jako budowlę „w rozumieniu przepisów prawa budowlanego”, co logicznie eliminuje przepisy Ustawy o inwestycjach z pojęcia „przepisów prawa budowlanego”.

Natomiast Ustawa o inwestycjach w zakresie definicji elektrowni wiatrowych odsyła do przepisów prawa budowlanego. Z kolei Prawo budowlane z dniem 16 lipca 2016 r. nie zostało poddane aż tak istotnym zmianom, z wyjątkiem wykreślenia z definicji budowli wyrazów "elektrowni wiatrowych". Aktualnie zgodnie z art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego budowla to każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Zważywszy, że katalog urządzeń technicznych był dotychczas otwarty, to nowelizacja ta może być traktowana jako usunięcie jednego z zawartych w powyższym przepisie przykładów, co nie powinno skutkować automatycznym zakwalifikowaniem elektrowni wiatrowych jako budowli, jeśli nie istnieją ku temu przesłanki wynikające z innych przepisów Prawa budowlanego. Katalog części budowlanych urządzeń technicznych nadal będzie otwarty, o czym świadczy pozostawienie w definicji „budowli” frazy „innych urządzeń”.

Istotne jest także wyodrębnienie w definicji zawartej w art. 2 Ustawy o inwestycjach „elementów technicznych”. Ponieważ na podstawie art. 2 pkt 1 Ustawy o inwestycjach stanowią one część składową elektrowni wiatrowych, ta zaś jest budowlą „w rozumieniu prawa budowlanego, to należałoby rozważyć, czy z regulacji tej wynika, że „elementy techniczne” jako takie stanowią budowlę (lub element budowli) w rozumieniu Prawa budowlanego. W praktyce będzie to oznaczało konieczność rozważenia na gruncie Prawa budowlanego, czy „elementy techniczne” stanowią „urządzenia”, czyli element wyłączony z definicji „obektu budowlanego”, a więc tym samym „budowli”, czy też może są „instalacją”, o której mowa w przepisie art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego, podlegającą opodatkowaniu jako część obiektu budowlanego. Jako „urządzenia instalacyjne” zgodnie z art. 3 Prawa budowlanego rozumieć należy między innymi urządzenia służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków. Zgodnie zaś z definicją zawartą w Słowniku języka polskiego PWN, „instalacja” to współ przewodów i urządzeń doprowadzających elektryczność, gaz, wodę itp. do jakichś obiektów lub pomieszczeń”. Tym samym językowe znaczenie słowa „instalacja” zbieżne jest z definicją ustawową „urządzeń instalacyjnych”, zawartą w art. 3 pkt 9 Prawa budowlanego, i odbiega od definicji „elementów technicznych” zawartej w art. 2 Ustawy o inwestycjach (tak również: D. Więckowski, Wiatrakowy zawrót głowy, Rzeczpospolita, PCD 2016/6/16). Mając na względzie powyższe, „elementy techniczne” nie będą stanowiły komponentu „obektu budowlanego”, ani „budowli” w rozumieniu Prawa budowlanego.

Nie będą mogły być zatem uznane za element „budowli” podlegający opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Oznacza to też, że elektrownię wiatrową jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości należałoby uważać za obiekt budowlany, składający się co najmniej z fundamentu i wieży, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania tego obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, ale z wyłączeniem „elementów technicznych” w rozumieniu Ustawy o inwestycjach, jako niespełniających wymogów uznania ich za część obiektu budowlanego.

Argumentów za powyższą interpretacją może dostarczyć również Ustawa o inwestycjach. Warto zwrócić uwagę, że w art. 4 ust. 1 tej ustawy wskazuje się, że odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane: 1) elektrownia wiatrowa - od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, oraz 2) budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa - od elektrowni wiatrowej - jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatom (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej). Jeśli ustawodawca stałby na stanowisku, że wszystkie wymienione w art. 2 pkt 1 elementy elektrowni wiatrowej stanowią budowlę jako całość, to zbędne byłoby uznanie zawarte wprost w art. 4 ust. 1 Ustawy o inwestycjach, że do wysokości „budowli” należy doliczyć elementy techniczne - wystarczyłoby bowiem wskazać, że należy uwzględnić wysokość budowli. Argument ten należy jednak traktować jako uboczny, ponieważ jest wynikiem raczej błędu legislacyjnego (w art. 4 ust. 1 ustawodawca „zapomniał” o definicji z art. 2 pkt 1).

Nie sposób pominąć znaczenie nowelizacji Prawa budowlanego. W dniu 28 czerwca 2015 r. wprowadzono w Prawie budowlanym nową definicję obiektu budowlanego (art. 3 pkt 1, ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, Dz. U. z 2015 r., poz. 774). Obecnie obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Po wprowadzeniu tej zmiany do celów kwalifikacji obiektu jako obiektu budowlanego podstawowym wyróżnikiem stało się, czy obiekt ten został wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Jak się zatem zdaje, obiekt niewzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych nie będzie stanowił obiektu budowlanego w rozumieniu Prawa budowlanego (a zatem i budowli). Wnikliwej analizy pojęcia wyrobów budowlanych dokonał W. Morawski („Wpływ zmiany definicji obiektu budowlanego na zakres przedmiotowy podatku od nieruchomości - przypadkowa rewolucja?” PP z 2015 r., nr 6, str. 23-31). Autor ten zauważył, że aktualnie Prawo budowlane nie zawiera definicji wyrobów budowlanych. Wprawdzie w pierwotnym brzmieniu tej ustawy definicja wyrobów budowlanych zawarta była w art. 3 pkt 18 (był to wyrób, w rozumieniu przepisów o badaniach i certyfikacji, wytworzony w celu wbudowania, wmontowania, zainstalowania lub zastosowania w sposób trwały w obiekcie budowlanym). Po jego kilkukrotnej nowelizacji, uchylono go z dniem 1 maja 2004 r.

W art. 10 Prawa budowlanego stwierdzono ponadto, że „Wyroby wytworzone w celu zastosowania w obiekcie budowlanym w sposób trwały o właściwościach użytkowych umożliwiających prawidłowo zaprojektowanym i wykonanym obiektom budowlanym spełnienie podstawowych wymagań, można stosować przy wykonywaniu robót budowlanych wyłącznie, jeżeli wyroby te zostały wprowadzone do obrotu lub udostępnione na rynku krajowym zgodnie z przepisami odrębnymi, a w przypadku wyrobów budowlanych - również zgodnie z zamierzonym zastosowaniem.”. Natomiast w art. 26 pkt 1 Prawa budowlanego wskazano, że: inspektor nadzoru inwestorskiego ma prawo: wydawać kierownikowi budowy lub kierownikowi robót polecenia, potwierdzone wpisem do dziennika budowy, dotyczące: usunięcia nieprawidłowości lub zagrożeń, wykonania prób lub badań, także wymagających odkrycia robót lub elementów zakrytych, przedstawienia ekspertyz dotyczących prowadzonych robót budowlanych oraz informacji i dokumentów potwierdzających zastosowanie przy wykonywaniu robót budowlanych wyrobów, zgodnie z art. 10, a także informacji i dokumentów potwierdzających dopuszczenie do stosowania urządzeń technicznych”. W art. 20 ust. 1 pkt 3a Prawa budowlanego zostało z kolei zawarte wyraźne odesłanie do Ustawy o wyrobach budowlanych. Zgodnie z art. 2 pkt 1 Ustawy o wyrobach budowlanych ilekroć w ustawie jest mowa o wyrobie budowlanym - należy przez to rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Rozporządzenia Nr 305/2011. Rozporządzenie to w art. 2 pkt 1 stwierdza, że: „Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: wyrób budowlany oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych”. Zasadniczy przekaz definicji według W. Morawskiego jest taki, iż wyrobem budowlanym jest wszystko to, z czego można budować obiekty budowlane. Istotny jest fakt, że wyrobem budowlanym może być tylko taki wyrób, którego cechy wpływają na właściwości obiektu. Musi to więc być - jak się zdaje - wyrób zasadniczy dla wytworzenia danego obiektu budowlanego, a nie np. element wyposażenia obiektu. Dodatkowo musi to być wyrób, który będzie trwale „wbudowany”, a nie np. zamontowany na obiekcie budowlanym. Według W. Morawskiego nie można się oprzeć wrażeniu, że wyrobem budowlanym jest po prostu wszystko to, co potocznie uważamy za wyrób budowlany, a więc to, co służy do wytworzenia obiektu budowlanego (w potocznym znaczeniu), czyli jego wybudowania. Chodzi tu nie tylko o wybudowanie jego ścian, fundamentu, dachu, ale także jego wykończenie, trwałe elementy wyposażenia, których nie da się w żaden sposób oderwać od całości obiektu (np. instalacje, podłogi, trwałe dekoracje, farba na ścianach itp.). Autor ten podnosi, że wyrób budowlany to - zgodnie z Rozporządzeniem Nr 305/2011 - taki wyrób, „którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych”, Wydaje się, że można tu zaprezentować racjonalne rozumowanie, iż obiektem budowlanym będą takie obiekty, w których wyroby budowlane

wysuwają się na pierwszy plan i wpływają na ich właściwości. Odnosząc wszystkie powyższe uwagi do elektrowni wiatrowych, należałoby uznać, że tylko te ich części, jak fundament albo wieża mogłyby spełnić definicję obiektu budowlanego wybudowanego z użyciem wyrobów budowlanych. Co się zaś tyczy ich „elementów technicznych”, a zatem wirnika z zespołem łopat, zespołu przeniesienia napędu, generatora prądotwórczego, układu sterowania i zespołu gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu, to „obiekty”, czy „urządzenia” te – jako urządzenia o przeznaczeniu typowo technicznym i przemysłowym charakterze - nie są zbudowane z wyrobów budowlanych i nie mogą zatem stanowić obiektu budowlanego. Wraz z omawianą nowelizacją usunięto z definicji obiektu budowlanego pojęcie „instalacje i urządzenia techniczne stanowiące z budowlą całość techniczno- użytkową”. Zmiana ta ponad wszelką wątpliwość wyklucza z definicji budowli urządzenia przemysłowe powiązane w jakikolwiek sposób z budowlą (która wszak obecnie powinna być zbudowana z wyrobów budowlanych).

Ponadto uwzględniając, że budowlą jest elektrownia wiatrowa w takim zakresie, w jakim określa to Prawo budowlane a więc ze wskazaniem jej fundamentu i wieży, można również wyjaśnić dlaczego wprowadzono tak rozumianą elektrownię wiatrową do załącznika Prawa budowlanego w Kategorii XXIX. Elektrownia wiatrowa przy uwzględnieniu jej fundamentu i wieży (bez „elementów technicznych”) stanowi bowiem obiekt podobny do tych wymienionych w Kategorii XXIX: kominów i masztów. Przy czym należy zwrócić uwagę, że dla właściwego zrozumienia znaczenia pojęcia budowli załącznik do Prawa budowlanego nie ma decydującego znaczenia. W wyroku z dnia 13 września 2011 r. (sygn. P 33/09) Trybunał Konstytucyjny uznał, że załącznik do Prawa budowlanego ma raczej znaczenie dodatkowe, czy pomocnicze przy kwalifikacji określonych obiektów jako budowli, szczególnie wtedy, gdy obiekt nie został wymieniony w art. 3 pkt 3 ustawy (definicja budowli) i to bardziej w zakresie „aparatury pojęciowej przyjętej” w Prawie budowlanym niż w Upiol. Zamieszczenie danego obiektu w załączniku nie przesądza więc o uznaniu go za przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Także w w/w orzeczeniu Trybunał Konstytucyjny podkreślił „otwarte definicje wyrażeń „budowla” i „urządzenie budowlane”, sformułowane w u.p.b.(w niniejszym wniosku nazywana Prawem Budowlanym), akceptowalne na gruncie prawa budowlanego, nie mogą być – ze względu na zakaz wykładni per analogiam na niekorzyść podatnika – stosowane w jednakowy sposób, czyli w pełnym zakresie na gruncie prawa podatkowego. Prowadzi to do sytuacji, w której jakkolwiek kwalifikacji dokonuje się na podstawie tych samych definicji, to jednak na skutek uwzględnienia odmiennych reguł wykładni nie wszystkie obiekty uznane za budowle i urządzenia budowlane na potrzeby u.p.b. zostaną uznane za budowle i urządzenia budowlane na potrzeby u.p.o.l.(w niniejszym wniosku nazywana Upiol), co bez wątpienia skutkuje powstaniem poważnego zamieszania. Także w tym wyroku Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, iż prawie daninowym jest konieczny „wyższy standard jednoznaczności i określoności przepisów

prawnych niż w prawie administracyjnym” oraz wynikający wprost z konstytucji „nakaz precyzyjnego ustalenia w ustawie wszystkich istotnych elementów stosunku daninowego”.

Tak więc także w związku z powyższym orzeczeniem błędnym jest przyjęcie rozstrzygającej roli umieszczenia elektrowni wiatrowych w załączniku do Prawa Budowlanego szczególnie na gruncie prawa podatkowego w tym Upiol. A także zgodnie z wywoodem Trybunału dyskusyjne jest uznanie Ustawy o inwestycjach, jako prawa budowlanego do którego odwołuje się Upiol.

Należy także uwzględnić sposób obliczenia podstawy podatku w powiązaniu z zasadami amortyzacji środków trwałych. Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 3 Upiol podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowi dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 4-6 - wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. Tymczasem elektrownia wiatrowa jako całość nie stanowi odrębnego środka trwałego, w stosunku do którego można by określić wartość będącą podstawą amortyzacji, a więc i podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Zwykle fundament i wieża, turbina i linie kablowe, czy zespół prądotwórczy stanowią odrębne środki trwałe z indywidualnie określoną podstawą amortyzacji (wartością początkową).

Przeciwko uznaniu opodatkowania podatkiem od nieruchomości „elementów technicznych” źródłem argumentów jest także uzasadnienie projektu Ustawy o inwestycjach, w którym ustawodawca nie wskazuje, aby ustawa ta miała służyć celom podatkowym. W uzasadnieniu podnosi się, że celem regulacji jest wprowadzenie obowiązku szerszego stosowania przepisów Prawa budowlanego (m.in. dotyczących utrzymania obiektów budowlanych w należyтым stanie technicznym) do części niebudowlanych elektrowni wiatrowych. Wynikiem takiej regulacji miała być np. możliwość uznania oderwania się łopaty (uznawanej przez organy nadzoru budowlanego za części niebudowlane elektrowni wiatrowej) za katastrofę budowlaną, a tym samym umożliwienie organom nadzoru budowlanego interwencji w takich sytuacjach.

Należy także zwrócić uwagę na pozostawiono w definicji budowli w Prawie budowlanym, pojęcie elektrownie atomowe "jako urządzenia techniczne, których tylko części budowlane (a nie całość)" podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości(art. 3 pkt. 3) Budzą poważne wątpliwości takie działania legislacyjne, których nie wprowadziłby racjonalny ustawodawca. Nie ma bowiem uzasadnienia dla zróżnicowania w traktowaniu elektrowni atomowych (których tylko części budowlane podlegałyby opodatkowaniu) i elektrowni wiatrowych (które miałyby podlegać opodatkowaniu jako całość).

Opodatkowanie elektrowni wiatrowych w całości jako budowli spowodowałoby w praktyce nierówne traktowanie m.in. w stosunku do inwestorów posiadających elektrownie konwencjonalne, baterie koksownicze i piece przemysłowe, czy panele fotowoltaiczne, w przypadku których opodatkowaniu podlegają tylko części budowlane tych urządzeń. Zmiana zasad opodatkowania tylko jednej technologii może być zatem interpretowana jako uniemożliwienie jej konkurencji z konwencjonalnymi źródłami wytwarzania energii oraz innymi źródłami odnawialnymi.

Nie sposób pominąć orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego jednoznacznie potwierdzający powyższe tezy. Zgodnie m.in. z wyrokami NSA z dnia 30.07.2009 r. (sygn. akt II FSK 202/08) oraz z dnia 20.01.2012 r. (sygn. akt II FSK 1397/10) urządzenia techniczne elektrowni wiatrowych nie mogą być uznawane jako części samej budowli. Są nimi jedynie fundamenty i maszt. W myśli tych wyroków elementy techniczne, jako części niebudowlane, nie powinny stanowić podstawy naliczania podatku od nieruchomości. Linia orzecznicza nadal pozostaje aktualna co potwierdza, że zmiana definicji w Ustawie o inwestycjach służyć powinna wyłącznie celom zapisanym w tejże ustawie. Opodatkowanie obiektów, które nie są objęte wyliczeniem zawartym w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego (definicji budowli), a ich konstrukcja, charakter i przeznaczenie różni się od wymienionych przez ustawodawcę, narusza zasadę określoności i zasadę ustawowego określania przedmiotu danin publicznoprawnych, wynikającą z art. 217 Konstytucji RP

W związku z powyższym zwracam się z prośbą o potwierdzenie, że zaprezentowane powyżej stanowisko jest prawidłowe.

Ja, niżej podpisany, pouczone o odpowiedzialności kamej z art. 233 § 1 w związku z § 6 Kodeksu karnego za składanie fałszywych oświadczeń składam, stosowne do art. 14b § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa, oświadczenie następującej treści:

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Proszę o przekazanie informacji o dacie wydania interpretacji oraz o zawartej w niej ocenie stanowiska wnioskodawcy albo o innym sposobie rozstrzygnięcia sprawy adres pocztą elektroniczną: [REDAKTOWANE]